

Bergvesenet

Postboks 3021, 7002 Trondheim

Rapportarkivet

Bergvesenet rapport nr BV 3556	Intern Journal nr	Internt arkiv nr	Rapport lokalisering Trondheim	Gradering Fortrolig
Kommer fra ..arkiv Næringsdepartementet	Ekstern rapport nr USB 5/75	Oversendt fra	Fortrolig pga	Fortrolig fra dato:
Tittel Befaring i Vaddasregionen, Nordreisa 10 - 13 august 1975				
Forfatter Svinndal, Sverre		Dato 01.10 1975	Bedrift USB	
Kommune Nordreisa	Fylke Troms	Bergdistrikt Troms og Finnmark	1: 50 000 kartblad	1: 250 000 kartblad
Fagområde Befaring	Dokument type	Forekomster		
Råstofftype	Emneord			
Sammendrag				

UNDERSÖKELSE AV STATENS
BERGRETTIGHETER

RAPPORT 5/1975

Befaring i Vaddasregionen,
Nordreisa

10-13.august 1975

Sverre Svinndal
geolog

Søndag 10. august

Start fra Oslo kl. 16.00 med fly til Sør-Kjosens hvor jeg skal treffe Sverdrup, Færden, Bugge og Vasshaug for befaring i Vaddasregionen.

Tirsdag 12. august.

Befaring til Vaddasområdet. Igår var det så dårlig vær at vi ikke kom opp med helikopteret, men idag er det strålende vær og klart og fint her inne i fjellet. Vi kjørte først med helikopteret til Grytlia. Det er her 2 malm-soner, selve Vaddassonen og den som ligger i den såkalte I-stollen. Den ligger like ved en gammel ned-fallen brakke som står her og på selve Vaddas-sonen sees en del skjerp litt lenger ned i lia, og her er det også en stoll slått igjennom fra selve gruva. Malmsonen hvor vi har I-stollen ligger i Ankerliaskifer eller Oksfjord-skifer som de^{og}kalles, i overgangssone til selve Vaddas-gabbroen. Ankerliaskifrene består hovedsakelig av metagråvakker, men inneholder sikkert også en del tufittiske lag.

Vaddasmalmsonen ligger i Vaddasgrönstein. Videre opp i serien får vi så først en forskifret eller en forgneiset gabbro og helt på toppen den egentlige Vaddasgabbro. Ankerliaskiferen eller Oksfjordskiferen er mot gabbroen mer eller mindre kontaktmetamorf. Lenger ned i serien er bergartene ofte nokså dårlig blottet. Her har vi da skifre avvekslende med marmorbenker og i disse benkene har vi ofte konglomerater (Konglomeratiske horisonter) og under disse marmorbenkene kommer det så Vaddas-kvartsitt. På andre siden av dalen her har vi så de sparagmittiske skifrene.

Gikk opp til "Slottet" oppe ved I-stollen hvor det er planer om å bore gjennom begge disse seriene. I ura har sees veldig mye blokker av en lagdelt gabbroid berg-art som hører til i Vaddas-gabbroen med vekselvis fin-kornige og grovkornige lag. Det er ikke forbindelse mellom denne I-stollen, undersökelsesstollen, og selve Vaddas.

Gikk over til A-stollen hvor vi er i Vaddas-horisonten. Det er en 40 m lang stoll som går inn her langsetter malmen, og malmen er ca $1\frac{1}{2}$ m mektig med 2% kobber. Det er ikke slått opp noen stigort fra grunnstollen opp til denne malmen, så en vet ikke direkte sammenhengen her. Det er mellom dette nivå og de undersøkelser som er gjort i grunnstollen at Vasshaug mener det står ca $\frac{1}{2}$ mill tonn malm slik at en i Vaddasområdet har ca 1 mill tonn malm oppfart.

G-stollen ligger en 250 m under her. Sydover ser vi innslaget for A-stollen hvor det i ura ca 10 m på nedsiden er slått ut en stigort fra G-stollen. Stigorten er da ca 250 m etter strøket oppover og denne stigort har fulgt en impregnasjon. De regnet med å komme ut i A-stollen, men kom altså en 10-15 m på nedsiden av A-stollen. Hva det er av malm imellom denne impregnasjons-sonen som er fulgt opp og malmen i A-stollen er ikke kjent.

Fløy så over til Rieppefeldet og landet inne på platået på ca 1000 m der undersøkelsene er utført. Staten har 24 mutinger her i Rieppe. Foruten de undersøkelser som tidligere er utført av A/S Norsk Bergverk har A/S Bleikvassli gruver utført geologisk detaljkartlegging og diamantboret i alt 5757 m fordelt på 43 borhull. Forekomsten ligger nederst i Loftanigrønnsteinen, Vaddas-sonen ligger øverst i samme grønnstein. Malmen er en uregelmessig ^{magnetisk malm} med vekslende mengder kopperkis og sinkblende. Malmen har en mektighet på 2 til 22 m og et vestlig fall på $40-50^\circ$ med en malmakse som stuper $20-30^\circ$ mot nord. Malmreservene er beregnet til 3 mill tonn med 0,5% Cu og 2% Zn og har dessuten et ganske stort innhold av talk.

Selve den kjente malmlinsen i Rieppe ansees ferdig undersøkt med unntagelse av den nordligste delen hvor en ikke har fastlagt malmsoneas fortsettelse mot dypet.

Gikk nedover mot hytta og så på flere skjerp som ligger langs etter lia her. Malmen er meget sterkt knadd her og bergarten i forbindelse med malmen er sterkt foldet. ~~og~~ Det er tildels mye seresitt og talk i selve malmsonen og det har også vært gjort forsøk på å fremstille talk her ved oppredningsforsøkene.

De siste skjerpene og en liten stoll ligger rett overfor hytta her og så går malmsonen ned mot vannet og inn imot forkastningen som går langs etter dalen hvor det så er nesten 1 km horisontalforskyvning.

Kjørte så innover til Indre Gressli hvor det har vært en del virksomhet med en del prøvestoller og andre undersøkelser. Disse forekomstene ligger i Oksfjordskifer. Den delen av skiferserien som malmsonen ligger i ser ut til å være en ganske typisk tuff-bergart med finlagret veksling av lyse og mørke bånd. Malmsonens utgående sees ganske godt og den har blitt fulgt i terrenget med geofysiske målinger i 1,2 km lengde. Malmen er tildels ganske mektig, men noe variert.

Litt lenger ned i lia er det også drevet inn et tverrslag. Vasshaug fortalte at dette tverrslag har Höeg Omdahl drevet inn i sin ungdom. Nede ved innslaget er det en liten intrusiv gabbroidkropp hvor akifrene sees å være bøyet omkring. Dro så inn til Jiednjajavre og så på noen skjerp der som Bleikvassli Gruver har. Denne malmen ligger i en granat/glimmerskifer i hengen av Vaddaskvartsitt. Det er en meget kraftig rustsone i terrenget omkring her hvor det også tildels er vegetasjonsfritt. Her vet en fremdeles ikke hva en har av malm. En har en bred rustsone, antagelig med flere malmsoner som er påvist ved slingrammålinger. Malmsonen er påvist i en lengde av ca 1 km og undersøkelsene her bør fortsette.

Onsdag 6. august.

Befaring ved Moskodal gruver.

Det var regn og tåke fra morgenen av, men kl. 11.00 kunne vi komme med helikopteret inn i dalen til foten av fjellet ved de nedlagte Moskodal Gruver. Her har det tidligere vært en ganske stor gruveaktivitet med eget smelteverk. Det er tatt ut ca 50 000 tonn malm med ca 1½% kopper og 2% sink. Malmen er linseformet med en største bredde på 200 m og har en lengde-akse i NÖ-SV-lig retning. Malmen er en massiv magnetkis med kopperkis og er i enkelte soner også rik på sinkblende. Den utdrevne del av malmen er begrenset av utgående i nord og en N-S forkastning i vest. Vest for forkastningen er hele malm-tverrsnittet bevart.

Selve malmsonen ved hovedinnslaget er en ganske kraftig rustsone og bergartene her er meget kraftig tektonisert. Over malmsonen er det en nokså kompakt bergart, men den hører ~~en~~ antagelig til skiferserien som her er kontaktmetamorf^t påvirket og har et meget glassaktig og felsittisk utseende. Det meste av malmen på denne siden av forkastningen er tatt ut. Som Kruse nevnte tidligere så er selve indikasjonen på malmsonen fulgt rundt og ned i dalen og over mot Høgfjellet gruver og også nokså langt i retning andre veien. Det er en meget bratt stigning fra dalen og opp til gruveinnslagene her og det går en heisebane temmelig bratt oppover i lia. Det tok en halvtime å gå opp til toppen. Nede ved anlegget er det ruiner og rester av de gamle gruvebygningene og smelteverket, og det er satt opp to brakker i senere tid som er brukt til de undersøkelsene som Bleikvassli har gjort i feltet. Malmen ble funnet omkring 1900 og ble da senere satt i drift og var faktisk i produksjon i slutten av 20-årene og ble nedlagt i 1930 da selskapet som drev gikk konkurs på grunn av de lave kopprerprisene som da var på markedet.

Tirsdag 5. august var været slik at det ikke gikk an å komme ut på befaring.

En nyttet tiden til møter hvor en gjennomgikk de forskjellige malmforekomstene, deres muligheter og eventuelle planer for videre undersøkelser. Statsgeolog ^{Buwan} ~~Buen~~ fra NGU som lå i Sørreisa på geologisk kartlegging holdt også for oss et lengere innlegg om geologien i Reisa-området.

Det fremgikk av diskusjonene at Sydvarangers folk ikke helt forsto eller var enige i Statens ønske om å belegge malmene i Vaddasregionen med utmål. Det kom lite fram av diskusjonen om hva Sydvaranger aktet å gjøre av undersøkelser i forbindelse med de håndgitte anvisningene i Kvænangen og Nordreisa.

Til befaringen forelå en samlerapport utarbeidet av Aart Kruse ved A/S Bleikvassli gruver

"Undersøkelse av Statens bergrettigheter i tidsrommet 1968 - 1974."

Trondheim, 1. oktober 1975

Sverre Svinndal
Sverre Svinndal